

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 6.

Juni.

1910.

Vort Bogsalg.

I Anledning af det endelige Opgjør af vort samlede Bogsalg hele Verden over i Aaret 1909 har Dr. C. K. Palmer, der for Tiden har Ledelsen af denne Gren af Virksomheden, udsendt en Oversigt, der sikkert vil interessere alle vore Søstende, ikke mindst vore trofaste Kolportører, hvorfor jeg vil bede om Blads for nogle Tal og Bemærkninger i „Missionstidsskriftet“. Disse Tal er vel ikke helt nye for vore Søstende; men de er af saa stor Interesse og Betydning, at de allerede af den Grund taaler Gjentagelse, og vi gjør vel i at overveje, hvad de fortæller os.

I Tidsskrummet 1845—1904, inddeelt i Tiaar, stillede vort Bogsalg i alle Lande sig saaledes, opgivet med runde Tal:

1845—1854	Kr.	9,400
1855—1864	„	65,600
1865—1874	„	281,000
1875—1884	„	1,391,000
1885—1894	„	14,884,000
1895—1904	„	11,790,000

Tilsammen i 60 Aar Kr. 28,421,000

1905.....	Kr.	2,055,000
1906.....	„	3,090,000
1907.....	„	3,884,000
1908.....	„	4,837,000
1909.....	„	5,325,000

Tilsammen i 5 Aar Kr. 19,188,000

Summa i Tidsskrummet 1845—1909 Kr. 47,609,000

Som man vil se, har der hele Tiden med Undtagelse af et enkelt Tiaar (1895—1904), hvor der af let forklarlige Grunde var stor Tilbagegang, været stadig og hurtig Fremgang. Sammenlignet med 1905 havde Bogsalget allerede 1908 mere end fordoblet sig, medens 1909 overskøjede 1908 med tæt ved en halv Million Kroner eller med næsten dobbelt saa meget som det samlede Bogsalg i Tiaaret 1865—1874.

Disse Tal fortæller os om et stort Arbejde, som er blevet udført af et ringe og forholdsvist faataligt Folk. De fortæller os, at vi har meget at takke Gud for. Thi saa langt fra at give os Grund til at hovmode os over,

hvad der er blevet udrettet, maner de os alvorligt til hdmng Erkjendelse af, at det er Gud, som har virket for os. Men medens denne Fremgang maner os til Ydmyghed, bør den ogsaa være os til stor Opmuntring; thi den fortæller os, at dette er Guds Bæret, og at intet kan standse eller i Længden endog blot hemme, hvad Herren har sat sin Haand til at udrette.

Et Blik paa denne Statistikk fortæller endvidere, at ingen ydre Tjender, ingen Modstand udefra, endnu har formaaet at hidføre en Nedgang i vort Litteraturarbejde; men for dem, der tjender noget til Forholdene, vil det være ret iøjnefaldende, hvorledes en anden Tjende, nemlig Disorganisationselementet, paa et vist Tidspunkt gjorde sine uheldige Virkninger gjældende. Og dette fortæller os atter, hvor nødvendigt det er, at vi som et Folk hdmngt følger Herrens Undervisning og ikke i Følelsen af vor egen Klogskab laar ind paa andre Beje end dem, Gud i sin Naade har vist os.

Med Henblik paa ovenfor anførte Statistikk afslutter Dr. Palmer sin Rapport med følgende Bemærkning: „Naar vi har saadaane Bevijer paa, hvilken Fremgang den tredje Engels Budskab gjør, saa lad os takke Gud og fatte Mod!“ Her til vil alle Herrens trofaste Stridsmænd og Arbejdere i den store Høstmark visse sig „Amen!“ Og det ikke mindst i Betragtning af, at en lignende Fremgang jo ogsaa spores i alle andre Grene af den samlede Virksomhed, som vi indbefatter i Betsnavnellen „den tredje Engels Budskab“.

Stobørg i Maj 1910.

Erik Arnesen.

Blik til Missionsarbejdere.

I Prædikanter. Prædikevirksomheden er den vigtigste og ansvarstidste saavel som ogsaa den mest virksomste Gjerning af al Missionsvirksomhed. Her kommer man med én Gang til at staa overfor Hundreder af Mennesker, der af Herren er sendt til os for at høre det sidste Kald om Naade og Frelse. Som oftest er man udfjendt med Forsamlingen og den med os. Man skal paa én Gang tale til de ringe og fattige saavel som til de mere agtede og velstillede i Samfundet, til dem, som maatte knapt nok faa læse stiftelig i en Bog saavel som til dem, der sidder inde med en god Uddannelse. Man kan ogsaa forvente samtidig at staa

saavel over for Jrttænkeren som den sande Kristne, den sløve og ligegyldige Tilhører saavel som den berusede Sværmer og Fanatiker. Hvem kan gaa til en saadan Gjærning uden at føle sit Ansvar? Maafe ét uheldigt Møde, ét forkjert Balg af Emne, ja, maafe ét eneste ubetænksomt Ord kan gjøre, at 10, 20, 30 Sjæle fjerner sig for lang Tid, hvis de nogen Sinde overvinder sig selv nok til at komme igjen. Kan nogen alvorlig Kristen undgaa at forstaa, at der hører baade Uddannelse og Erfaring saavel som Forberedelse til for at kunne udføre en saadan Gjærning ret. Hvad er da det første, man bør iagttage, naar man begynder en Prædikevirksomhed?

Er det med Telt, da bør man vælge sig den bedste Plads, ikke lige ved Indgangen til andre Samsunds Lokaler, men helst saaledes, at Folket uden Opjigt let naar frem til Stedet. Tomten maa være saa tør og jævn som mulig. Er man ikke meget erfaren, maa man være mindst tre Stykker til at rejse Masten, ellers kan der hænde en Ulykke. Styrerebene maa være af snoet Staaltraad (den sorte billige), og tilhørende fire Bæle maa være stærke og sidde fast. Naar Teltet er rejst, arrangerer man alt saa smukt, som det er muligt. Bænkene stilles eksempelvis saaledes, at de med Enderne ud til Midtergangen danner en nøjagtig lige Linje. Platform, Talerstol og alt der omkring maa være saa rent, smukt og indbydende som muligt. Ovenover Talerstolen anbringes et eller andet Motto, der kan egne sig til at sjerne Jorden. En Bæl kan nedrammes paa hver Side af Platformen for derpaa at anbringe et Par pæne Potteplanter. Man bør ikke avertere alt for længe forud. Højt tre Dage før det første Møde spreder man Løbesedler ud over Byen eller Egnen eller averterer vel i Aviserne. Teltet maa ligeledes opsættes saa hurtigt som muligt. Paa ca. 3 Dage maa man dukke op som ved et Trykslag. Dette hindrer Satan i at gennemføre sine Planer.

Det første Emne maa vel nok være noget, som vækker Opsigt; men det maa være et aandeligt Emne. Det er nemlig ikke nok at faa mange Tilhørere paa det første Møde, men Mødet bør være af den Bestaffenhed, at selv de mest omsindtlige nødes til at sige: „Der er godt at være.“ Ved andre Ord, du maa sørge for, at det bliver et velsignedt Møde, hvor Guds Raade og Frelsens i Jesus Kristus udbredes saa forstaaeligt og dog saa ligetil og hjerteligt, at det tiltaler hver eneste en i Forsamlingen fra Barnet til Oldingen og fra den fattigste til den rigeste. Naar man saa har begyndt en Virksomhed, maa man holde paa uden Ophold. Enhver Pause giver Satan et Forprang. Dog tror jeg ikke, det er heldigt at holde mere end fire Foredrag om Ugen; thi Arbejdet bestaar ikke alene i at prædike, man maa gjøre Husbesøg og meget andet, hvilket vi snart skal omtale. Vælger man at begynde sine Møder med Løbesedler, hvoopaa er anført Emner for en 5 à 6 eller flere Møder, maa alle disse vælges med Forsigtighed, at ikke de skal vække Jorden.

Alle Diskussioner, hvad enten de er private eller offentlige, er dræbende for Interessen. Det, man vinde derpaa, viser sig før eller senere at være netto Tab. Alle Emnerne maa fremkomme i en vis Orden, saa det ene forklarer det andet efter et forfattet, fremadstridende System. Enhver Prædikant bør ogsaa have en Række tilsvarende Illustrationer, der vil hjælpe Tilhørerne at forstaa Emnet. Vær ogsaa forfattet. Tag ikke alt med paa én Gang; husk altid, at Flertallet af Tilhørerne ikke er vant med at tænke over aandelige Ting. De har almindelig overladt denne Del af Sagen til Præsten, og han har heller ikke tænkt. Sørg for at have god Sang og om muligt Musik ved Møderne. Med god Sang mener jeg ikke alene nogle moderne og fine Melodier.

Teltet er Hovedsagen i Sang, der skal benyttes til Opbyggelse, og derfor maa den være gripende. Den maa gaa til Hjertet og øve en frelsende Kraft overfor dem, som hører derpaa. Det samme gjælder Bønnen ved Mødets Begyndelse. Ved Udgangen bør Prædikanten (ikke Bibelarbejderen) staa og hilse paa Forsamlingen. Man bør i Begyndelsen vogte sig for at komme med for mange Spørgsmaal. Men dersom ikke Bibelarbejderen skal staa ved Udgangen og hilse paa Folk, hvorledes skal da han eller hun komme i Forbindelse med disse? Spørger du. Dette skal vi betragte senere. Først lidt om Kollekten. Den bør ikke tages op paa første Møde. Lige meget hvor mange der er til Stede. Dette vil koste os nogle Kroner; men disse kommer igjen senere. Man hører nu snart en og anden komme og opfordre til at tage op Kollekt, hvilket man ikke glemmer at benytte sig af, naar man paa det andet Møde lægger denne Sag frem. Den, som tager op Kollekt, maa egne sig derfor. Kun saa er virkelig stiftede hertil. De maa være frimodige, men ogsaa beskedne og velopdragne. Man maa ikke gaa for hurtigt, saa at man farer forbi Folk, der da med Tilfredshed lader sin Stjærv glide tilbage i Haanden igjen. Gæller ikke saa sagte, at det faar Ubsende af et almindeligt Tjageri. Dr. J. C. Raft har med Held benyttet passende Bøsser ved Udgangen.

2. Bibelarbejderen. Det er til stor Nytte i en Virksomhed at have en god Bibelarbejder, en, som man kan stole paa, og som har en virkelig Interesse for Sjælens Frelse og føler sit Ansvar. Ofte kan en Søster virke i denne Gjærning med større Held end en Broder. Hvort bestaar nu en Bibelarbejders Gjærning og Beredelsen derfor? Skal man være Bibelarbejder, maa man være kjendt med Bibelens Sandheder. Og skal man kunne virke med Held, maa man have saapaa almindelig Dplysning, at man kan nærme sig og føre en Samtale med hvem som helst. Derfor bør vedkommende have overværet et passende Kursus paa en af vore Skoler. Man maa ikke være alt for prædikesyg, thi dette vil, naar Sygdommen bliver kronisk, gjøre, at vedkommende taber Lysten til sin virkelige Gjærning. Bibelarbejderen maa fra Begyndelsen af en Virksomhed være paa Færde overalt med at dele ud Løbesedler, invitere muligt interesserede til Møderne, tage Ledelsen i at pynte op Teltet eller Lokalet osv. Hovedgjærningen bestaar i at naa frem til de interesserede og aflægge dem et foreløbigt Besøg. Dette lader sig gjøre ved at gaa fra Hus til Hus med „Ev. Sendebud“ eller et andet passende Skrift, eller ved at faa saa mange Adresser som muligt under Møderne og paa en viselig og forstaaelig Maade uemærket at spørge sig frem fra den ene til den anden. Under eventuelle Samtaler bør vedkommende øve den største Forsigtighed i aldrig at inblade sig i Diskussion, albrig løbe foran de Emner, som Prædikanten agter at fremholde offentlig.

Bibelarbejderen bør ikke søge at arbejde uafhængig af Prædikanten, saaledes at vedkommende hemmeligholder de interesserede Adresser eller holder Møder her og der, som ikke Prædikanten ved noget om eller maa vide noget om i den Hensigt selv at kunne lede de interesserede til Sandheden. Dette naaes sjældent, og et saadant Arbejde er mere til Skade end Gavn. Mindst en Gang om Dagen bør Bibelarbejderen aflægge Rapport til Prædikanten, hvorved han sættes ind i alle Enkeltheder af det, vedkommende Arbejder har erfaret. Man maa ogsaa i denne Gjærning vise Frimodighed nok til at tale med hvem som helst om deres Frelse og øve en aandelig Paavirkning overfor alle. Saafremt de interesserede kommer saa langt, at man har deres Fortroelighed, bør man tilbyde sig at holde en liden fort Andagt, hvorved

man dog maa vogte sig for ikke at øve noget Tryk overfor vedkommende med Hensyn til at snæle osv. Som ovenfor nævnt bør ikke baade Prædikanten og Bibelarbejderen stille sig ved Udgangen for at hilse paa Folk. Tilhørerne finder det, for manges Vedkommende, at være for meget af det gode og det er ikke saa passende. Derimod kan Bibelarbejderen give sig i Samtale med en eller anden af dem, der synes mest interesserede og søge paa en forsigtig Maade at erholde deres Adresse. Der maa imellem de to Arbejdere eksistere et fuldfømt Samarbejde. Den ene bør være, hvad den anden gjør. Bibelarbejderen maa bestræbe sig for at sætte Prædikanten i Forbindelse med de interesserede; thi hvis Prædikanten er, hvad han bør være, saa kan ingen paavirke dem som han. Ved eventuelle Sammenkomster af de interesserede i Prædikantens Hjem bør Bibelarbejderen være til Stede, og omvendt. Vi maa først og fremst huske paa, at det er en hellig Gjerning, man er indtraadt i, og bør daglig søge hans Hjælp, der holder Nøglen til alles Hjerter i sin Haand.

N. P. N.

Erindringer fra Aarsmødet i Norge 1910.

Lad mig sige det med én Gang: „Det var et velsignet Møde; det bedste, vi endnu har haft.“ Det vilde vist have interesseret dem af vore Søsken, der dels af tvingende, dels af frivillige Grunde holdt sig hjemme i Aar at se et mere udførligt Referat af alt, som foregik paa denne vor aarlige Højtid; men Bladets smaa og saa Spalter tvinger os til at være kortfattet. Det er ogsaa at haabe, at saadanne af vore Søsken, som Aar efter Aar holder sig hjemme, sjønt de ved en Smule fast Forsæt og ved at plane derfor i Tide uden Tvivl kunde overvære disse for os alle saa vigtige og velsignelsestige Møder, herefter gjør sig mere Anstregelse for at komme, saa at vi til næste Aar kan saa et endnu bedre og større Møde. Da Unionskonferensen i Aar blev afholdt i Forbindelse med det norske Aarsmøde, var mange Delegerede fra de forskellige scandinaviske Lande fremmødte. Af dem, som foruden Brødrene J. C. Raft og E. R. Conradi direkte ved Foredrag eller Bibel læsning deltog i Undervisningen, kan nævnes W. A. Spicer, der er Medlem af Gen. Konferensen og Medredaktør af Review and Herald, S. F. Svensson (Sverige), E. C. Jensen og E. Wunderpach (Danmark), Fred Anderson (Finland) samt Dr. Ottosen fra Skodsborg og Dr. Olsen fra England. Dr. E. Arnesen, der under Mødet repræsenterede Unionsfolket, oversatte for de engelsktalende.

Allerede ved vort Arbejdersmøde erfarede vi Herrens Lands Nærværelse. Dr. Raft behandlede Emnet: „Vore Bønner og vore Prædikener“ paa en interessant og belærende Maade. Der er Forfjæll paa at bede og at bede. Hvor tomme og meningsløse mange Bønner dog er, fulde af Gjentagelser og andet Fjæll, der tilmed at Guds Navn stadig tages forfængelig, gjør dem lidet stiftet til ved de ærefrygtfulde himmelske Tjenere at blive udbredt paa Alteret foran den Almægtiges Ansigt. Paa den anden Side hvor gribende er ikke en alvorlig og ærlig Bøn, enten den nu frit og sammenhængende kommer fra den erfarne Kristnes Læber, eller den i brudte Sætninger og mange Ufuldfømmenheder fremstammes af en stakkels Synder, der maaske for første Gang i sit Liv bøjer sine Knæ for Naadens Trone! Vore Bønner burde være korte og indholdsrige. Dr. Raft anstillede en interessant Prøve med at læse de Bønner, der er nedtegnede i Bibelen, hvilke alle, selv de længste, kan fremføres i forbausende kort Tid og flere af dem i mindre end 1/2 Minut. Derimod bad Jesus i Enrum undertiden

hele Natten. Mangen Prædikant har ødelagt sin Prædiken ved en lang, meningsløs Indledningsbøn.

Dr. Bergeren talte over Emnet: „Profetiens Gave“ og viste, at Herren gjennem alle Tider har søgt at aabnebare sin Vilje for os ved sine Tjenere og Talsmænd, Profeterne. Bibelen viser ogsaa, at der i de sidste Dage skal findes et Folk, som bevarer Guds Bud og har Profetiens Gave i sin Midte. Mange haaner Adventisternes, fordi de har en Profet iblandt sig, uden at vide, at just dette stadfæster, at de er Guds sande Menighed. Dr. D. J. Olsen og undertegnede benyttede ogsaa en kort Del af Tiden.

Naar jeg nu i al Korthed skal sige lidt om selve Konferensmødet, saa forbigaar jeg selvfølgelig først og fremst alt, som tænkes at vilde fremkomme i Rapporten over Konferensforhandlingerne. Dernæst er det vanskeligt ved Pen og Blynd endog tilnærmelsesvis at kunne give vore fraværende Søsken et saa korrekt Begreb om dette velsignelsestige Møde, som det var ønskeligt, og som de vilde have faaet, om de selv havde været til Stede. Det gaar an at scribe noget om alt det gode, vi fik lytte til af baade Taler og Sang; men den gode velsignede Aand, der som en hellig Dug lagde sig blødt og vedertvøgende over alle vore Hjerter, lader sig ikke beskrive; det maa erfares.

Det var første Gang, at Dr. Spicer, der i flere Aar har været Sekretær for General-Konferensen, har overværet et Møde i Norge. Alle var enige om, at hans Komme betil i stor Grad bidrog til et saa vellykket Aarsmøde. Dr. Spicer er en hjertelig Mand med stor Erfaring, der ved slaende Signaler og Eksempler, hentede fra Virkeligheden, forstaar at fængle sine Tilhørere og ved Guds Aand lufte og Døren til deres Hjerter. Hans Tale paa Sabbaten blev paahørt af en talrig Forsamling. Han dvælede ved Israels Erfaring i forudgangs Dage og viste, at deres Udvandring af Egypten og Erfaring paa Vandringen til det forjættede Land var et Forbillede paa Guds Folks Erfaring i de sidste Dage. Herren rev med en stærk Arm sit Folk ud af det timelige Egypten, saa at selv den mest gudsbeføttende og forhærdede Konge maatte skjælv paa sin Trone. Tilgædes vil Herren med en Magt, overfor hvilken selv Morkets Magter vil skjælv, rive sit Folk ud af det aandelige Egypten i de sidste Dage. Israel mødte mange Vanskeligheder forud, men Herren aabnede Vejen for dem og gav dem Sejer, saaledes vil Herrens Folk ogsaa erfare Guds ledende Haand og sejrende Kraft i de sidste Dage. Satan fristede Korah, Dathan og Abiram med mange andre i hine Dage til at gjøre Oprør imod Guds Profet, nedtrampe Guds Lov og alligevel falde sig hellige. Mange i vore Dage gjør det samme. Til sidst omtalte Dr. Spicer Guds Folks triumferende Vandring over Jordanfloden ind i Kanaans Land, efter at de i firkl Aar havde vandret om i Ørkenen, hvor al Knur og Klage og Wantro havde fundet sin Grav. Saaledes, sagde han, er ogsaa den Tid lige foran os, da Guds Folk efter endt Strid, Kamp og Møje vil sige dette Ørkenland Farvel for evig for i Uforrønelighedens Skrud at drage ind i det evige Kanaan og bo i den herlige Stad, hvis Lys faar alle Solens Straaler til at trække sig tilbage med Skam. En Verden fuld af Fryd og Glæde, hvor Liv og evig Ungdom bruser igjennem hvert et Hjerte og stråler fra hvert ubodeligt Dje. Did, did bør vi alle naa! Endnu en liden Stund maa vi stride og være tro imod Herren, saa kommer Hvilen, og han, som gav sit Liv for os, vil sige: „Vel gjort, du gode og tro Tjener! Du har værret tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gaa ind til din Herres Glæde!“

Dr. Conradi holdt et meget interessant Møde angaaende Missionen i Abyssinien, hvortil det fremgik,

at Herren var med og ledede sit eget Værl til Sjæles Frelse. Den norske Konferens besluttede at skænke de 1000 Kr. til den europæiske Mission og blev saaledes de første til at faste sin Skjærb blandt dem, der her i Europa skal være med at samle det lovede 10,000 Dollar Fond. Dr. Ottosen og Dr. Olsen holdt ogsaa interessante Foredrag. Særlig Tak folte alle sig ihldig Dr. Olsen, der ikke alene trosfast undersøgte alle, der kom til ham, men ogsaa taalmodig besvarede de vistnok over 50 Spørgsmaal, der under hans sidste Foredrag tilstillede ham.

Sidste Møde var gribende. Flere Brødre havde Ordet og vidnede om, at dette var et af de bedste Møder, de havde været paa. Emery Lornz, der nu er udsat til at rejse til Abyssinien, blev kaldt op paa Platformen, hvor vi alle kunde se ham for sidste Gang paa en lang Tid. Maa Gud være med ham. Vi stilles alle med det faste Forsæt at gaa ud til vore Hjem og Arbejdsfelter for at gjøre den Gjerning, Herren har kaldet enhver ifær af os til. N. P. N.

Årsmødet i Kristiania.

Den norske Konferens 24de Årsmøde er nu i det fuldendte. Lige forud for Konferensen havde vi et tre Dages Arbejdsrøde, som var til stor Lærdom og Opmuntring for Arbejderne.

Vi havde et vellykket Konferensmøde i Bjor, men i Åar havde vi et meget bedre Møde paa alle Omraader. Nogle af de tilreisende Prædikanter udtalte, at de var bleven mere velsignede paa dette Møde end andre større Møder, de havde overværet.

Vi mærkede daglig, at Guds Aand hvilede over Forsamlingen, og at Guds Engle vaagede over hans Folk og hørte alle de mørke Skyer, som de onde Engle vilde bringe for at hindre Guds Velsignelse.

Vi satte stor Pris paa at have med os Brødrene Raft, Conradi, Spicer, Doktorerne Olsen og Ottosen og mange andre tilreisende Prædikanter, som gav gode Raad og holdt flere særdeles vellykkede Foredrag.

Flere vigtige Forhandlinger blev drøftede og vedtagne. 1) At der i enhver Menighed lægges Planer for at arbejde mere med vor Litteratur.

2) At vi opmuntrer unge Mænd og Kvinder til at overvære Missionsstolen paa Skodsborg.

3) At vi opmuntrer Ungdomsforeningerne til at udanne deres Medlemmer til at udføre mere Missionsarbejde.

4) Da Generalkonferensstyrelsen har bestemt at indsamle 300,000 Doll. i Amerika og 10,000 Doll. i Europa, være det derfor besluttet, at den norske Konferens giver 1000 Kroner til dette Fond. (Stulde nogen af Sømmende ønske at være med at betale de 1000 Kroner, kan J indsende et større eller mindre Beløb til Konferensens Kasserer, Selma Ringstrøm.)

5) Det blev endvidere besluttet, at den Norske Bogmission og Danst Bogforlag smeltes sammen, d. v. i. at disse to Forlag slaar deres Kapital sammen, og at Trykkeriet for Fremtiden drives af Unionen.

6) Det blev enstemmigt vedtaget at sælge Tomten (Thor Olsens Gade 1), og paa Tomten i Återsgaden 74 opføre en Bygning for Kurbadets liggende Patienter og Personalet, samt til Væger og Bathus for Bogmissionen. 146 Personer er i alt bleven døbt og optagne i Menighederne gennem Kalenderaaret 1909. I 1908 folgte vi Bøger til en Værdi af Kr. 26,000, og i 1909 har vi solgt Bøger for 45,000. Altsaa 19,000 Kroner mere end forrige Åar. Vi har trykt omkring 44,000 Bøger siden sidste Konferens. Tienden for 1909 er Kr. 29,556.76, en Forøgelse i Tienden til omkring 6000 Kroner de to sidste Åar. Vi har sendt til Unionen i Tiende og Gaver for 1909 Kr. 9703.26.

Broder N. P. Nelsen, som i mange Åar har udført et godt Arbejde i den norske Konferens, blev opfordret til i Oktober Maaned at flytte til Skodsborg for at virke som Prædikant ved Skodsborg Sanatorium samt som Lærer ved Unionsmissionskolen. Maa den gode Gud følge og være med ham i hans nye Arbejdsmaal.

Efter Opfordring af Hr. Conradi blev det vedtaget, at vi giver Afkald paa Broder Emery Lornz til Fordel for den abyssiniske Missionsmaal. Br. E. Lornz har taget sin Eksamen ved den tyske Missionsstole.

Vi har omtrent 50 Bogmissionærer, som vil gaa omkring og sælge vor Litteratur. Foruden disse har vi Arbejdere paa følgende Steder: Br. N. P. Nelsen og Søster Andal vil afslutte deres Virksomhed i Stavanger og Haugesund.

Br. D. J. Olsen vil til i August Maaned holde en Række Foredrag paa Nestun og da rejse til Nordland. Broder Olaf Olsen vil være ham behjælpelig og vil fortsætte Virksomheden, efter at D. J. Olsen har rejst til Nordland.

Broder Norderhus vil virke iblandt Menighederne paa Østlandet indtil Høsten for derefter at virke blandt Menighederne paa Vestlandet.

Broder A. O. Nærem og Søstr. Mathilde Larsen optager Teltvirksomhed paa Kongsborg snarest muligt. Broder A. Wasly vil være dem behjælpelig en kort Tid.

Broder J. M. Nærem og L. Etene optager Teltvirksomhed i Åskim.

Søster Bjørkelund optager Bibelvirksomhed i Trondhjem Søster Rilla Høyer fortsætter at virke i Bergen.

Formanden foretager en Tur til Nordland og tilbringer saa lang Tid paa de forskellige Steder, som Omstændighederne maatte kræve.

Broder A. G. Sandbeck blev valgt som Hovedagten. Sabbaten den 21de Maj var en herlig Dag. Broder Spicer talte særdeles godt, og det havde sin Indflydelse. Der gik Bølger af Velsignelse over Forsamlingen, og vi havde et Vælfelsesmøde, hvor de fleste paa ny indbiede sig til Gud og hans Sag. Dette Møde vil længe blive ihuommet af de tilstedeværende. Om Eftermiddagen talte Broder Conradi om Missionsarbejdet i Afrika, som paahørtes med Interesse. En Kollekt blev optaget, og der indkom ca. Kr. 340.00. Doktorerne Ottosen og Olsen udførte meget godt Arbejde ved deres Besøg i Kristiania, og dette blev meget paaføjet.

Vi satte ogsaa stor Pris paa de andre Prædikanters Arbejde, men det blir umuligt at rapportere alt.

Sømmende forlod Konferensen med nye og faste Bestemmelser om at søge Herren mere og forblive tro indtil Enden, at de kunde samles hilst, hvor vi ikke bare nogle saa Dage skal modtage en stor Velsignelse, men hver Dag gennem Åaret og hvert Åar gennem Evigheden. N. C. Bergersten.

Den finske „Drage“ løfter atter sit Hoved for at hindre Evangeliets Fremmarsch. Mange Missionærer har med Instruer og Børn ifømt maattet tage Flugten. Særlig har det gaet ud over de lutheriske Missionsstationer.

Flere Rapporter maa denne Gang ligge over af Mangel paa Plads.

Blads ledig. 2 á 3 tykke og stærke Piger som Stuepiger. Henvendelse til Forretningsfører Christensen, Skodsborg Badesanstatorium.

En flint Pige, Sabbatsholder og ikke for ung, kan saa Plads i Kjøbenhavn i et lidet, roligt Hus hos to enlige Damer.